

[Indenrigsministeren.]

og naturlig Foranstaltning, at alt indkaldt Mandskab stilles lige i Henseende til Forsørgelsesret, baade hvad angaar dem selv og deres Familie, hvor der foreligger Trang.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det høje Landsting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Kommunehjælp.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 949).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Ved forskellige Lejligheder, der har været skelsættende for Landet, har man ved Lov bemyndiget Kommunerne til ekstraordinært at eftergive Fattighjælp, ydet inden en bestemt Dato. Det var Tilfældet ved de to sidste Tronskifter, ved Grundlovens 75-Aars Dag i 1924 og ved 10-Aars Dagen for Genforeningen med Sønderjylland i 1930.

Der bør derfor ogsaa nu i Anledning af Danmarks Befrielse fra tysk Besættelse tilvejebringes Hjælp til en Eftergivelse af offentlig Hjælp og de dertil knyttede Virkninger, og der er saa meget des mere Grund til det, som det er helt i Overensstemmelse med Grundsætningerne for det Demokrati, som Kampen dybest set stod om, at skabe Mulighed for, at ogsaa de, der uden egen Skyld paa Grund af modtaget offentlig Hjælp har mistet Valgretten, kan afgive deres Stemme ved det kommende Folketingsvalg.

Med Hensyn til Virkningerne af offentlig Hjælp laa det efter Forsørgsloven af 20. Maj 1933 saaledes, at Kommunehjælp i Almindelighed ydedes uden andre Retsvirkninger end Tilbagebetalingspligt, medens Fattighjælp med særlige Retsvirkninger, herunder Tab af Valgret og Valgbarhed, kun blev ydet til f. Eks. forsømmelige Forsørgere, arbejdsmodvillige eller Omstrejfer. Kommunehjælp med Tab af Valgret og

Valgbarhed blev ydet til Personer, der f. Eks. havde tilsneget sig eller misbrugt Kommunehjælpen, eller havde maattet søge Hjælp paa Grund af uordentlig Livsførelse eller uforsvarlig Økonomi. Personer, der blev forsørgt paa Arbejdsanstalt, Afvæningshjem o. lign. eller som til Stadighed fik Hjælp af en saadan Størrelse, at den havde Karakter af egentlig Forsørg, fik ligeledes Kommunehjælp med Fattighjælps Virkning. Der blev saaledes kun ydet Fattighjælp og Kommunehjælp med Retsvirkninger i særlig graverende Tilfælde.

I 1942 blev disse Bestemmelser ændret saaledes, at ogsaa Hjælp til trængende, for hvem Forholdene laa mere undskyldeligt, kunde medføre Tab af Valgret og Valgbarhed. Efter Forsørgslovens § 306, Stk. 2—4, vil saaledes ubemidlede Personer, der ikke er berettiget til Hjælp fra Sygekasser af de i Lovbestemmelsen anførte Grunde, faa Sygehjælp med Fattighjælps Virkning. Saadan Virkning indtræder ogsaa efter § 307, Stk. 2, Nr. 1 og 5, naar en Person gennem en vis Periode har modtaget løbende Kommunehjælp af en vis Størrelse.

Paa Baggrund af de saaledes gældende Regler er man ved Overvejelserne om, i hvilket Omfang der nu maatte være Anledning til ekstraordinært at eftergive Hjælp, naaet til, at der bør finde Eftergivelse Sted af almindelig Kommunehjælp til Underhold og lignende, saa at Tilbagebetalingspligten bortfalder, medens man ikke har ment at kunne gaa ind for Eftergivelse af egentlig Fattighjælp til arbejdsmodvillige, forsømmelige Forsørgere, Alkoholister m. v. eller af Hjælp til de Grupper, der har oppebaaret Kommunehjælp med Fattighjælps Virkning under graverende Forhold, som f. Eks. ved Svig, Misbrug og Ødselhed.

Man har derimod foruden ved Personer, der har oppebaaret almindelig Kommunehjælp, hæftet sig ved de to lige nævnte Grupper af Personer, der har mistet Valgret og Valgbarhed i Medfør af Forsørgslovens §§ 306, Stk. 2—4, og 307, Stk. 2, Nr. 1 og 5.

Bestemmelserne i § 307, Stk. 2, Nr. 1 og 5, vil ofte have medført, at Underholdshjælp til langvarigt arbejdsløse har maattet ydes med Fattighjælps Virkning. Før disse langvarigt arbejdsløse er der imidlertid, for saa vidt angaar forsikrede, allerede gennemført en særlig Hjælp, idet de ved Lov af 18. Juni 1945 har faaet Adgang til at oppebære den i § 7, Stk. 2, i Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 om midlertidig ekstraordinær Hjælp til Personer, der er omfattet af Arbejdsfordeling, samt til ar-